

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΟΥ.

Ούτος μὲν ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ Σπετσῶν τῷ 1770 ὑπὸ πατρὸς Νικολάου Πάνου, προστοῦ χρηματίσαντος· καὶ ἀγωγὴν ἔλαβεν ὄλωσ ναυτικὴν, Αἰ δὲ Σπέτσαι κατ' ἀρχὰς ἦτο πολίχνιον, σχηματισθὲν ἐκ τῶν φευγέντων τὴν τυραννίαν ἀπὸ τῆς ἀντικρυ ξηρᾶς, μολίς ἑκατὸν οἰκογενείας ἔχον κατὰ Ὀρλάνδον (1), καὶ μετὰ ταῦτα λαθὼν αὐξήσιν τινα μεγάλην ἔνεκα τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ καὶ ἰδίως τῆς καλῆς ἐγγωρίου διοικήσεως· δις μάλιστα ἐλεηλατήθη κατὰ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταστηρίδος· ἀλλὰ καὶ αὐθις κατέστη μία τῶν σπουδαιοτέρων νησιωτικῶν κοινωνιῶν.

Ἐπεδόθησαν μὲν οἱ ἀποικοὶ κατ' ἀρχὰς καὶ εἰς τὴν γεωργίαν, ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι ν' ἀποζῶσιν ἀπ' αὐτῆς, κατεσκεύασαν μικρὰ πλοιάρια καὶ δι' αὐτῶν ἐμπορεύοντο κατὰ τὰ πέριξ παράλια. Ἐν τοιοῦτῳ τινὶ πλοιαρίῳ ἐμαθήτευσε καὶ ὁ Γεώργιος Πάνου ὑπὸ τὸν πατέρα μέχρι τοῦ δεκάτου τῆς ἡλικίας του ἔτους· ὅτε θεῖός τις αὐτοῦ κατεσκεύασε πλοῖον μεγαλείτερον (Σαχτούρι), καὶ παρέλαβεν αὐτὸν ὡς παῖδα· τότε ὁ Πάνος ἐξέτεινε τὰς ναυτικὰς γνώσεις καὶ μέχρις Ἀταλείας τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἐκεῖ ναυλοχοῦντος τοῦ Τουρκικοῦ στόλου, ἐγνώρισεν Ὀθωμανὸν, κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον μέγα ἔχοντα ἀξίωμα, πράγματι ὁμῶς χριστιανὸν, βραδύτερον μάλιστα μαρτυρήσαντα· καὶ οὐ·

(1) Ἰδί Ναυτικά ὑπὸ Ὀρλάνδου, Τόμ. α', Σελ. 44.

